

НОВИ МАНИФАКТУРНИ СТОКИ ПРИСТИГНАХА
В МАГАЗИНА

„ЗЛАТЕН ОРЕЛ“ Дупница

Вълнени платове за рокли и костюми, Бархети, Басми, Английски хасета: за долни дрехи и чаршафи за юргани; Копринени домашни платове: за ризи и чаршафи; Сатени за престишки и юргани. Вълнени простирачки за жакети и шалове; Крепдешини за бу碌ни рокли; Кълбета за чорапи разни цветове; Шаеши, Сатени, Коластари докове.

мажки Американски галоши и пр. пр.

ЖУРНАЛИСТИКА

Пресата е преди всичко орган на общественото мнение. Тя е велико средство за пропагандата на идеите, средства за контрол над управлението, над обществото, над личностите. Чрез вестника се усеща пулса на живота в тесните граници на окръга, в рамките на държавата и в безграничното на целия свет.

Пресата е фактор за общественото развитие, за културата и прогреса, същевременно тя може да бъде опума на най-страшния хипноз за отделните хора и цели народи.

И в историята на нашия народ изобилуваат примери, от които се вижда ролята на пресата, сечка на заблуждения. Особено в подготовката на войните от 1912 год. и последната война — нашата така наречена жалтица преса, изигра една отвратителна предателска роля.

Но това не беше само у нас! Из цела Европа ролята на пресата, закупена от финансите краля, подготви войната и завлече тълпите в кръвата организън на един безподобно самониртление. Само че сега, след войната, след като излихме до дно горчичната чаша на милион заблуди, у нас пресата е презира от икони, а други, които имат власт, са се запретили да я унищожават чрез цензура и чрез безсмислено строги закони!

Погрешен е този път. Погрешен е, защото цензуриране не удуши пресата на жаждите на вестниките. Тя не изкоренява злото, тя не лекува болката, тя души изобщо пресата, общественото мнение, идеите, хората, които са длъжни да упражняват бдителен контрол над българската общественост. Ограничението на пресата е най-неefективното средство за ограничаване от контрол; то е и най-тежкото поражение на демократията, при която единствено е възможно мирно обществено и дружествено развитие.

В чужбина не е така. Там не поправят вестниците с цензура, глоби, спирация и изключителни наказания за журналистите. Там се мячат да подобрят пресата, да я издигнат на висотата на най-най велики задачи.

Забележителни са в това отношение усилията на немците за подобреие на техните вестници. Още през 1913 год. на конгреса в Дюселдорф на „Общия съюз на немската преса“, в точка 5 от дневния ред, беше по-

Сотир Янев.

Хремата у децата

Есента е в пълния си разгар, нейните фатални съжелтици: влагата, мъжките дждовете и каловете и други съи в апогеята си. На кого не е известно пагубното ограждане на този сезон върху крехкото здраве, както на големи так и на малки? Есента захваща, а зимата довършва оголването на природата от хубавата ѝ премина за да ни научат какво ищат е смъртта! Неусетно тези два сезона си оглеждат място един на друг и приключват разпределения си вече труд: простуди, болести, епидемии, органически бедствия... И как да се преодолят всичко това? Важреки, че страдат, а особено простудата не е съзателна за болестите, но те поставят човешкия организъм в по малка самозащита и дават всички възможности на микробите, които непрестанно бият на вратите: нос, уста, гърло и пр., и възползват от отслабналите организми се загадват макар и некани и след борбата славят господари на положението и болестта проявява първите си признания.

Хремата у новородените деца макар и малка, но неприятна е за тех болест, толкова повече, че тя е и често пъти първия звон на некоя задавана болест.

В младите кърмачета, тя още повече е неприятна, тъй като им пречи да дишат и да болят. В тази им ранна възраст познати им същи тесни, и най-малката въздушна причина възпаление, мукозни отделения и пр. ги захваща и по тоя начин бозането се затруднява а често пъти съва и невъзможно.

Детето още при приближаването си към здрави или бъбера, задушва се, понесе и ноздрите не пропускат въздух, остава гърдата и хълта, пак не може и почва да се скрие, да вика да се дразни.

Имайки пред вид това младата майка трябва да вземе свое временно мерки, като винаги в сериозността на самата болест — най-надрите треба да се освобождават поздрите. Треба да се чистят с фитилче от памук, напояно в преварена вода и после смазано с боров вазелин. В специалните къщи за отглеждане на деца си има особени апарати за почистване носът и нозирите в подобни случаи.

Ако събаче няма успех още първия ден трябва с риск да си храни детето макар и от нац кръкане от гърдата макар и да продължи операцията до пълното освобождение на ноздрите.

Да проследим сега по възрастите деца. У тях хремата вече взема друг характер — тук тя може да бъде, или признак на леко

Право и насилие.

„Хора, хора, вода са вашите очи, железо на шите сърца.“
Шилер „Разбойници“.

Великият френски писател Виктор Хюго, казващ в средата на миналото столетие че ХХ век ще бъде векът на правото, културата и справедливостта. Хюго имаща нещастие да живее във времето на добър писател, но лоши политики. Днес за голямо съжаление трябва да прибавим: Той излезе и лош пророк, ХХ век ни се представя като век в който вместо правото и справедливостта — насилието и грабежа, без предпътствено доминират.

От столетия насам, човечеството създаде десетки революционни движения които имаха за цел, да заместят насилието с правото. Хиляди мъченици умряха гордо в името на тази идея.

Европейската война, според точните изчисления на Християн Дьорин погълна повече от 35 милиона човешки същества. Преди свръхвършето и обаче Уайлън излезе с прочутите си 14 точки „пропагни с право и справедливост“, като впоследствие се указаха 14 велики заблуждения.

И какво вижда днес смазащото човечество.

В Сент Ремо и Сен Жармен, се наложи един мир, в който нема ни сенка от справедливост! Цели народи са осъдени на гладна смърт, а други на безчовечно рабство! При учреденото отношенията между победители и победени, нямало е преговори, нямало е разбирателство, а едно грубо, непознато в историята — насилие, може ли обаче, да бледне един договор валиден, когато съгласието на страната е изстъргнато с насилие?

Не отдавна съжалсно договора за мир, тягвало е да се произведе „референдум“ по въпроса за гората Силизия. Резултатът беше голямо большинство за slabia, — за Германия. Но Франция представителката на най-бруталното насилие, не позволява. Какво струват справедливите искания на населението? Днес право няма на насилието свирепствува и ние видяхме как режат сега тази страна на парчета.

Същия мирен договор, създаде от Австрия една държава без бели дробове! Тя може да лиши сама през Германия. Народа жадува едно обединение с последната. Не може! „Важни“ съжалението интереси не позволяват това! Всички виждат, че един народ съдържание сълзи биха пролели... Но това не знаеш нищо. Така трабвало да бъде.

Света днес страда от една ужасяваща безработица. Тя е толкова голяма, че е накараля първия английски министър Лийд Джордан да заявя, че безработицата представлява една важна световна проблема.

Причината на тази безработица лежат в чудовищния договор за мир. Това е ясно за всички: Голямата безработица има едно право, което никоя земя сила не може да им отнема — правото на живот. Това именно свето право налага едно най-справедливо искане — Правото на труда! И вместо работа, те получават от Американските и другите капиталисти, картечни куршуми!

Та само туй ли?

Достатъчно е да въвхрим един поглед към всяка един конфликт между частни лица общества и държави, за да видим, че навсякъде насилието е главният фактор, при разрешаването на всички конфликти!

Но докога?

Нима не стигаха толко убийства, толкова сълзи на майки, деца и вдовици, нима не стига толко мизерия, глад и страдания? Още ли ще трябва човечеството да търпи редици на грабежа, варварствата и насилието?

Ромен Роланд, великият писател революционер на нашето време казва: Die seit wird кортие — ще добие времето...

Но кога? Ето важния въпрос. Тогава отговаря аз, като грамадното мнозинство страдащи, което най-много чувства това насилие и тази велика неправда заявя: „Стига не позволяваме повече“, и като тези думи ги превърнеме в дело.

Виена, ноември 1921 год.

Жак Асеов.

Да поздравим и подкрепим!

Най-сетне, след безконечни колебания, размишления и нерешителност, сегашното читалищно настоятелство е взело решение да започне идущата пролет постройката на читалищната агара.

Има ли гражданин, който да не се зарадва, като узнае че началото, реалното начало за разрешението на този толкова болен и неотложен въпрос за града ни е вече турено с възманичество на горното решение от читалищното настоятелство?

Има ли гражданин, който да отрича нуджата в нашия град от читалище?

Аз не вервам за има такъв.

Ние с радост трябва да се поздравим, че ни се удава възможност да бъдем строители на този най-хубав паметник, който сами ще си изградим и ще оставим на идните поколения, на нашите синове — да ни се кланят в него.

Денят 21 ноември ще остане исторически, паметен ден за нашия град. Него ден читалищното настоятелство скъса с миналото на вече от 1000 метра къдеса слъжебната благослов на паметник приложение. По този начин младата и неопитна майка се запознава с хремата у децата и съответно като същност на хремата взема и нуждите макар и за бъдеща че неелекувана хрема е готова болест.

Онези които съм се интересували от този въпрос за нашия град, знайт добре,

че ние до днес немаме читалище не толкова гради горе в балкана, близо на 2000 метра височина, при 8 часове далечно разстояние от тока, в една местност лишена от път и недостъпна, една голема планинска хижа, то какво се иска от нас, жителите на един чиринацадет също хиляден търговски град, за да си построим читалище?

Иска се решителност, воля и работа.

С решението си настоятелството прави първата стъпка, с която иска да ни изрази своята решителност и воля. И с това отправя към нас гражданин първия сигнал за работа.

Ни крача назад! Ние му дължим всесърдие и непрекъсната подкрепа. Недопускът също има гражданин който да дезертира от своя най-свещен дълг — дългът към по-

концепция.

Наставяте да работите и отговорността. Изминалите години ясно доказват това.

Цел низ от години минаха под сенката на тая летаргия и това грозно мрътвilo. Дошло е крайно време да се стреснем, скъбдим и изникаме:

„Все така не бива да върви!“

Ние всички се пропилят от съзнанието, че обществена работа се върши и увенчава с успех, само тогава, когато всички с общи сили се сълагат в едно цяло, се превърнат в една енергия и една мисъл. Когато всички неуморно работят, докато постигнат крайната цел на общата задача.

А това неминуемо трябва да върви. Ако трябва да дадем направим, ако неискаме да си навлечем проклятието на нашите деца, застрашено на погодката на първия път.

Само така идущата година ние ще можем с гордост да се поздравим с един постигнат успех.

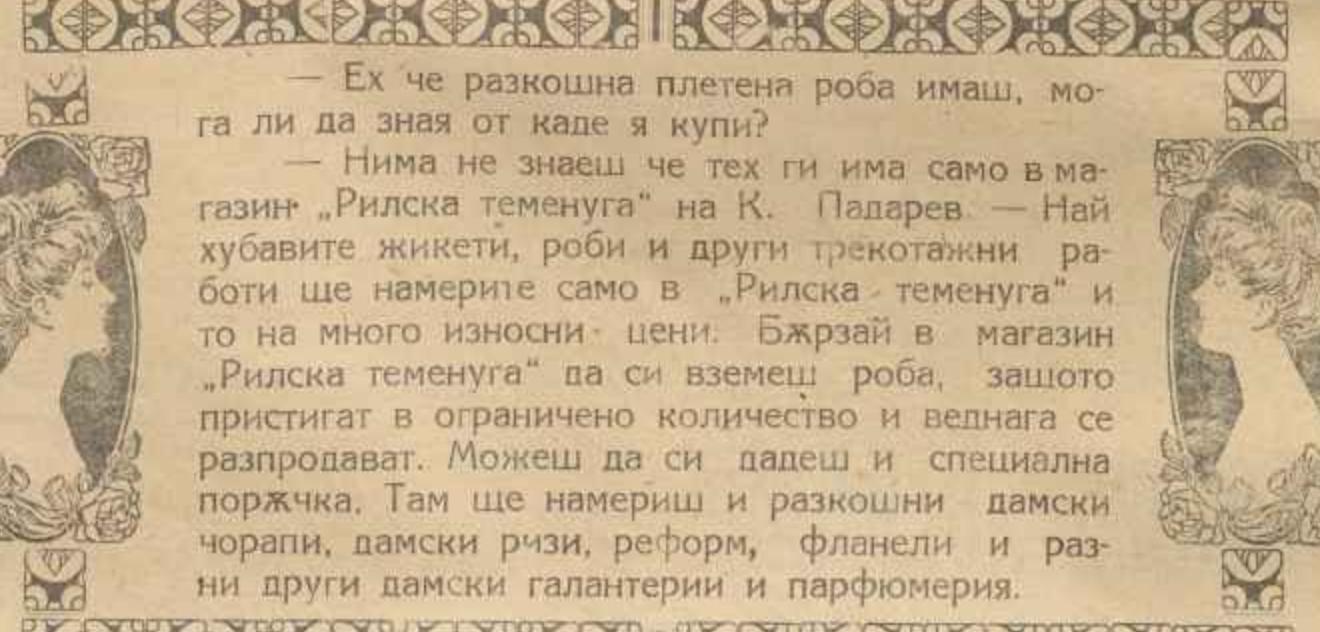
Впрочем — на работа!

Времето леги, всеки минал ден е безвъзратно изгубен.

Граждани, да се поздравим, и да дадеме на читалището нашата най-широко подкрепа.

Ако едно място туритическо д-во, ко-

Владо Пилев

— Ех че разкошна плетена роба имаш, можа ли да зная от каде я купи?

— Нима не знаеш че тих ги има само в магазин „Рилска теменуга“ на К. Падарев. — Най-хубавите жикети, роби и други трекотажни работи ще намериш само в „Рилска теменуга“ и то на много износни цени. Бързай в магазин „Рилска теменуга“ да си вземеш роба, защото пристигат в ограничено количество и веднага се разпродават. Можеш да си падеш и разкошни дамски чорапи, дамски ръчи, реформ, фланели и различни други дамски галантерии и парфюмерия.

ОБУЩА-ПЪЛНА КОНКУРЕНЦИЯ-ОБУЩА

МАГАЗИНА
на
Георги В. Бачев
продава:

Фасул на вагони, чували и на дребно
Сол морска чисто бела, на едро и дребно
Газ двойно рафинирана на каси и варели
Зехтин чисто маслинен

Шарлан сусамов и слънчогледов

Захар на песък и бучки

Кафе „Сантос“